

Ordføreren (*N. P. Jensen*): Den Affattelse, som er givet de foreliggende Toldlovpositioner Nr. 203—05, i Forbindelse med det foreliggende Forslag til Lov om Afgift af indenlandsk Roesukker og af Raffinering af Sukker, er i alt væsentligt tiltraadt af Udvalget med Undtagelse af det ærede Medlem for Horsens (Fraenkel). Der er ganske vist foreslaaet enkelte Ændringer af Finansministeren tiltraadte af hele det nævnte Flertal, som jeg senere skal komme til at berøre. Udvalget har altsaa i Hovedsagen kunnet tiltræde Lovforslaget, som det foreligger, og er enigt med den højtærede Finansminister om de Ændringsforslag, som ere stillede af Finansministeren, og jeg skal kort sige, hvad der har været Udvalgsflertallets Grunde hertil.

Ærede Medlemmer ville vide, at den indenlandske Sukkerproduktion stammer fra Begyndelsen af Halvfjerdserne, og lige fra den første Dag, der har været Tale om en Afgift af indenlandsk Sukker herhjemme, har det været Tanken, at der ikke skulde ydes nogen direkte Beskyttelse til den indenlandske Sukkerindustri. Denne Tanke har været fastholdt i en Aarrække og blev endnu saa sent som i 1891 stærkt fremhævet i en Mindretalsbetænkning, afgiven af daværende Folketingsmand Tauber. Altsaa, det har ikke været Tanken at give Sukkerindustrien nogen Beskyttelse. Imidlertid udviklede Forholdene i de fleste europæiske Lande sig paa en saadan Maade, at der kom store og betydelige Beskyttelsestendenser frem, og man begyndte at give Eksportpræmier baade fra Statens og Salgssyndikaters Side. Resultatet deraf blev ganske naturligt, at det danske Sukkermarked blev en Del trykket. Den danske Sukkerindustri fik derfor i 1887 en midlertidig Eksportpræmie paa $\frac{3}{4}$ Øre pr. Pd. Det var imidlertid ikke Tanken, at den Præmie, som denne Industri saaledes fik paa en mindre Del af Sukkeret, nemlig det, der udføres, skulde blive en fast Beskyttelse, men i 1891 gik man over til at give en fast Beskyttelse af $\frac{3}{4}$ Øre pr. Pd. eller halvanden Øre pr. Kilogram, en Beskyttelse, som bestaar den Dag i Dag.

Grunden til, at man gav denne Beskyttelse, var, som jeg fremhævede før, de tiltagende Eksportpræmier fra Udlandets Side. Der gik ikke saa overmaade lang Tid, før man i Udlandet, særlig i England, begyndte at føle sig brøstholden ved disse Eksportpræmier, og det førte til Brysseler-Konventionen af 1902. Ved denne Konvention bleve disse Eksportpræmier og Be-

skyttelsen i det hele for de kontraherende Lande stærkt indskrænket. Med denne Indskrænkning af Beskyttelsen var i Virkeligheden Grundlaget taget bort for den Beskyttelse, som man i 1891 var gaaet til at give den danske Sukkerindustri. Det vilde derfor have været rimeligt, om Danmark, samtidig med at Brysseler-Konventionen blev afsluttet, havde tiltraadt den, d. v. s. havde ændret sin Sukkerbeskatning saaledes, at den kunde tiltræde Konventionen, thi vor Beskyttelse herhjemme paa Sukker var for høj til, at vi kunde gøre det. Det vilde have været rimeligt, om vi allerede den Gang havde skredet til at ændre vor Sukkerbeskatning saaledes, at vi kunde tiltræde Brysseler-Konventionen, ja, selv om vi ikke vilde have gjort det, vilde der alligevel have været Anledning til at sige som saa: Ja, nu ere de Forhold, hvorunder vi i 1891 begyndte at give Beskyttelse for den danske Sukkerindustri, i alt Fald i væsentlig Grad, forandrede, for saa vidt som de andre europæiske Lande ere gaaede bort fra dette overdrevne Eksportpræmiesystem. I det Øjeblik Grundlaget for den Beskyttelse, som var givet den danske Industri, ikke længere var til Stede, vilde det have været fuldt berettiget, om man i 1902 var gaaet til at sige: Saa borttage vi i det mindste en tilsvarende Del af den Beskyttelse, der er givet den danske Sukkerindustri. Det gjorde man imidlertid ikke; vi ere vedblevne til Dato at yde samme Beskyttelse, som blev givet i 1891, til Trods for, at Begrundelsen for denne Beskyttelse i alt væsentligt maatte siges at være borttagen.

Det er altsaa en af Grundene til, at Udvalgets Flertal har kunnet følge Finansministeren, at vi have sagt som saa: Vi ville bort fra en saa stor Beskyttelse, at vi ikke kunne komme med ind under Brysseler-Konventionen, og i Henhold hertil ere altsaa de to her foreliggende Forslag stillede. Det er først derved, der aabnes Mulighed for, at vi kunne tiltræde Brysseler-Konventionen, som vi burde have kunnet tiltræde straks, særlig naar vi ville sige, at vi ere, relativt set, et Frihandelsland. Altsaa, Muligheden for en Tiltrædelse af Brysseler-Konventionen har været et af Ledemotiverne for Udvalgets Flertal.

Et andet Motiv har været, at selv om Spørgsmaalet om Brysseler-Konventionen ikke havde ligget for, eller lad os udtrykke det paa den Maade, hvorpaa det rimeligvis vil blive udtrykt fra anden Side, selv om Brysseler-Konventionen muligvis ikke fornys, i alt Fald ikke i den Skik-